

Vladimír Štrbík, EIÚ SAV

V máji 1975 poslucháčom 3. ročníka Prírodovedeckej fakulty UK Bratislava vyvesili zoznam diplomových prác spolu so školiteľmi. Moji spolužiaci, ktorí bývali na internáte rýchlo rozchytali témy podľa školiteľov, ktorí boli naši školskí pedagógovia. Ja som prišiel k zoznamu ako posledný a zostal tam len nejaký Beňačka z Elektrotechnického ústavu SAV. Keďže som chcel robiť diplomovku, tak som sa vybral na uvedenú adresu. V tom čase Štefan Beňačka mal 42 rokov, bol mladistvého vzhľadu a športovej postavy, ale tuhý fajčiar. V zadymenej miestnosti sme sa dohodli. Už v lete som sa stal jeho pomocnou vedeckou silou, potom diplomantom, po skončení vysokej školy som nastúpil u neho na študijný pobyt, pokračoval ašpirantúrou. Po obhájení kandidátskej práce som sa stal jeho kolegom, ponúkol mi tykanie, ale pol roka som mu nedokázal tykať. Veľa ma naučil, veľa problémov sme riešili, ale viac som sa mohol od neho priučiť z mikrovlňnej oblasti, kde bol tiež veľkým odborníkom. Kolegami sme boli desiatky rokov, posledné dva sa však musel doma venovať chorej manželke, na EIÚ a na nás mu zostalo menej času. Komunikovali sme však naďalej elektronicky, telefonicky, stále chcel „byť v obraze“. Mal doma dostupnú ústavnú časopiseckú literatúru, upozorňoval nás na zaujímavé články. Veľmi ma znepokojila správa pred Vianocami, že ochorel na novodobú nákazlivú chorobu a veľmi som bol zarmútený, keď som sa začiatkom roka dozvedel, že zomrel.

Štefan bol si mi učiteľom, školiteľom, kolegom. Ďakujem.
Vďaka aj za nezabudnuteľné zájazdy SVTS.

Vlado